

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12Csp/116/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517205792
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3517205792.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Y. Č., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. U.. E.. Š. XXX/XX, O. U. O. X.Á., o zaplatenie 2.753,61 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.753,61 Eur, a to všetko formou splátok vo výške 100,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

II. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietajú.

III. Žalobcovi sa priznáva právo voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť žalobcovi formou pokračovania v splátkach vo výške 100,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, po zaplatení istiny spolu s úrokmi z omeškania, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 19.06.2017 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.753,61 Eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 2.753,61 Eur od 01.06.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. V dôvodoch žalobného návrhu uviedol, že dňa 25.10.2006 uzatvoril so žalovaným v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovaného. Podľa príslušných ustanovení zmluvy sa táto spravuje aj zmením obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a všeobecnými obchodnými podmienkami, pričom žalovaný sa s ich zmením pred podpisom zmluvy riadne oboznámil, čo potvrdil svojím podpisom. Podľa príslušných ustanovení zmluvy je banka oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov. V zmysle bodu 3.8 VOP bol žalovaný povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzovníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného, o čom ho informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 31.05.2017 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet, keď uvedená transakcie má spravidla popis „Bezhotovostný prevod vyrovnania zostatku zatv. účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovanej. Ďalej poukázal na znenie ustanovenia 3.12 VOP, v zmysle ktorého

ak nastane nepovolené prečerpanie, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ Zároveň si uplatnil úrok vo výške 28 % ročne z istiny pohľadávky 2.753,61 Eur v súlade s VOP v spojení s Výveskou úrokových sadzieb.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že pohľadávku žalobcu popiera, čo dôvodu aj výšky, nakoľko žalobca žiada nedôvodný nárok, ktorý spoľahlivo neosvedčil a úžeru, čo je v demokratickom štáte neprípustné. Zmluva je spotrebiteľská a obsahuje neprijateľné podmienky, ktorými nie je spotrebiteľ viazaný, a to: zmluvnú pokutu, ustanovenia, ktorými spotrebiteľ mal prehlásiť poskytnutie svojich osobných údajov. Ďalej uviedol, že žalobca ničím neosvedčil svoje tvrdené skutočnosti, pretože všetky dôkazy, ktoré priložil sú sporné, nie sú úradne osvedčené a sú fotokópiami. Žiadal, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a žalobcu zaviazal na úhradu trov konania.

3. Žalobca doplnil žalobný návrh uvedením, že účastníci uzavreli dňa 05.11.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 1.400,- Eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9 % ročne a výška aktuálneho limitu povoleného prečerpania je uvedená v tom ktorom výpise z účtu. Náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní upravuje § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a žalobca má za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Uviedol, že na základe zmluvy a VOP banka rozlišuje povolený debet (služba „povolené prečerpanie“) a nepovolený debet. Žalovaný mal poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,9% ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj čl. 8 VOP. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- Eur (čl. 8.9 VOP). Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle VOP čl. 8.9 a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- Eur dňa 01.01.2016, ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- Eur sa dlh žalovanému navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon o spotrebiteľských úveroch a čl. 3.12 VOP. Žalovaná suma 2.753,61 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, pričom súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Účet klienta je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto banka pred zatvorením účtu robí internú účtovnú transakciu (prevod), ktorou debetný zostatok na účte klienta prevedie na vnútorný účet banky - táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod - prevedenie dlhu klienta“ alebo „Dlh ku dňu zrušenia účtu“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o transakciu zo strany klienta, t. j. neznamená to úhradu dlžnej sumy zo strany klienta. Uviedol, že celá žalovaná suma bola nepovoleným debetom predstavujúcim (záporný) rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte, ktorý vznikol na základe omeškania žalovaného s úhradou peňažnej sumy poskytnutej mu v rámci služby povolené prečerpanie. Čo sa týka poplatkov, tieto sú upravené v sadzobníku poplatkov, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy a tiež v zmluve o povolenom prečerpaní čl. 2. a v zmluve o účte čl. VI. bod 4 zmluvy o účte. VOP, OP, sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zavazujú, aj pokiaľ ich nepodpísal. V zmysle uvedeného nie je daný dôvod na nepriznanie poplatkov a úrokov. Poukázal na rozhodnutia súdov, v zmysle ktorých za poskytovanie produktov a služieb je banka oprávnená účtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov. Teda poplatky uvedené vo VOP sú súčasťou zmluvného vzťahu účastníkov konania. Čo sa týka úrokov, rozlišujú sa tri režimy debetného úročenia zostatku na osobnom účte: a) sadzba úroku 19,9% ročne, ktorá vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní čl. 1. a VOP 8.8 a je platná počas povoleného prečerpania, b) úrok z omeškania 5% z čiastky, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania, ktorý je účtovaný počas trvania nepovoleného prekročenia limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu na 0,- Eur, resp. do vyrovnania prečerpania do výšky povoleného prečerpania, c) sadzba úroku 28% ročne platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z č. I. 3.12 VOP (účinné ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu na 0,- Eur) v spojení s výveskou úrokových sadzieb

- časť - „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ v spojení s ustanoveniami § 2 písm. f) a § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov, v zmysle ktorých v prípadoch, kedy sa majiteľ dostal prečerpaním finančných prostriedkov na jeho osobnom účte do stavu mínusu, patria banke z takto poskytnutých peňažných prostriedkov žalovanému úroky dohodnuté zmluve vo VOP. Nepovolené prečerpanie je podstatným porušením zmluvy o bežnom účte, ktoré má za následok právo banky požadovať úroky za prečerpanie účtu. Debetný zostatok je úročený dohodnutou úrokovou sadzbou a nárok naň je viazaný na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré tvoria prekročenie s poukazom na § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom jeho výška nemôže byť obmedzená zákonnou výškou úrokov z omeškania. Žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvne dohodnutého debetného úroku za podmienok, na akých sa na jeho platení vo VOP so žalovaným dohodol. Ďalej poukázal na rozhodnutia súdov, v zmysle ktorých je VOP, OP a sadzobník súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú, aj pokiaľ ich nepodpísal. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca pritom zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky poukázal na to, že žalovaný preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, t. j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky nie je právom zakázaný a samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že sa spotrebiteľ s jeho obsahom neoboznámil alebo s jeho obsahom nesúhlasil. Pokiaľ mala žalovaná za to, že výška úrokov alebo poplatkov je neprimeraná, nemusela zmluvu uzavrieť. Spotrebiteľa je nutné chápať ako osobu v rozumnej miere dobre informovanú, vnímavú a obozretnú, pričom z takejto dikcie možno vyvodiť, že aj samotný spotrebiteľ by si mal byť vedomý svojho konania. Treba mať na zreteli, že spotrebiteľ nemusí mať možnosť ovplyvniť každé jedno ustanovenie zmluvy na to, aby bola zmluva považovaná za individuálne dojednanú. Ani ochrana spotrebiteľa nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností plniť si svoje záväzky len z titulu, že ide o spotrebiteľa. Čo sa týka námietky žalovaného k predloženiu fotokópie dôkazov na preukázanie tvrdení žalobcu, poukázal na uznesenie NS SR č. 3Ob0/61/2009 zo dňa 25.11.2010, ktorý konštatoval, že pre spôsobilosť listiny byť dôkazným prostriedkom nie je rozhodujúce, či ide o originál listiny alebo o odpis či fotokópiu, nakoľko aj fotokópia listiny je spôsobilá byť vykonaná ako dôkaz zákonom predpokladaným spôsobom.

4. Súd podľa § 180 C.s.p. prejednal vec v neprítomnosti ospravedlneného žalobcu, ktorý súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Nebol daný dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 C.s.p..

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením žalobného návrhu v spojení s vyjadreniami strán sporu, zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, všeobecných obchodných podmienok, výpisov z účtu žalovaného, úrokových sadzieb produktov, zmluvy o povolenom prečerpaní na účte vrátane všeobecných obchodných podmienok s účinnosťou od 20.05.2014 a zistil skutkový stav veci.

6. Žalovaný na pojednávaní dňa 05.08.2019 uviedol, že so žalobným návrhom nesúhlasí, s poukazom na skutočnosť, kedy naposledy vykonal úhradu. Vzniesol námietku premlčania, nárok žalobcu považuje za premlčaný. K okolnostiam uzatvorenia zmluvy sa vyjadriť nechcel. V prípade, ak by mu súd uložil povinnosť, túto nie je schopný zaplatiť naraz, pretože je samoživiteľka, má dve maloleté deti, pracuje za minimálnu mzdu, ktorá tvorí jej jediný príjem, iný majetok nemá. Okrem toho spláca úver a sú jej vykonávané zrážky zo zmluvy vo výške 50,- Eur, preto žiada o povolenie splátok vo výške 30,- Eur mesačne. Nie je schopný zaplatiť splátky vo výške 230,- Eur, ako žiada žalobca, a to s poukazom na mesačný zárobok cca 500,- Eur a skutočnosť, že s pokrytím potrieb musia finančne vypomáhať rodičia. Záverom súhlasil so žalovanou sumou v časti o zaplatenie 1.400,- Eur, nesúhlasil so zvyšnou časťou, ktorá predstavuje úroky.

7. Žalobca k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, v zmysle ktorých nie je možné ustáliť, že splatnosť nastáva 7 dní po poslednom reálnom čerpaní s poukazom na bod 8.9. VOP. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- Eur a ak dôjde k zníženiu limitu na hodnotu 0,- Eur, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudne účinnosť. V ďalšom rozhodnutí sa konštatuje, že

odo dňa nasledujúceho od uzatvorenia účtu žalovaného a zriadenia pohľadávkového účtu žalobcu sa definitívne debetný zostatok z pôvodne povoleného prečerpania a neskôr nepovoleného prečerpania na účte žalovaného dostal do režimu pohľadávky žalobcu, žalobca mohol uplatniť predmetnú pohľadávku voči žalovanému a od tohto dňa aj začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie tejto pohľadávky. Súhlasila so žalovanou sumou v časti o zaplatenie 1.400,- Eur, nesúhlasila so zvyšnou časťou, ktorá predstavuje úroky. Súhlasil s priznaním plnenia v splátkach len za podmienky, že žalovaný uhradí istinu dlhu v lehote cca 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. S navrhnutou výškou splátky 30,- Eur mesačne nesúhlasil, pretože len sumu istiny by splácal žalovaný viac ako 7,5 roka, čo je pre žalobcu ekonomicky neúnosné a ako veriteľ by bol poškodený. Poukázal na možnosť žalovaného prejavíť snahu a záujem dlh uhrádzať a tým, preukázať, že mohol priebežne peňažný dlh splácať aspoň vo výške primeranej finančným možnostiam, čo však žalovaný ani v priebehu súdneho konania neprejavil. Navrhol splátky vo výške 230,- Eur.

8. Dňa 25.10.2006 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky, obsahom ktorej boli podľa článku I.: Zmluva o zriadení účtu a Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty zriadenie osobného účtu. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s možnosťou zmluvných strán vypovedať zmluvu s účinnosťou dňom uplynutia najdlhšej výpovednej lehoty pre príslušný produkt/službu podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu zriadený na základe zmluvy. Podľa článku VI. bod 4 Spoločných ustanovení zmluvy, za poskytovanie produktov/služieb je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtovať na ťarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke.

9. Dňa 05.11.2014 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená Zmluva o povolenom prečerpaní na účte, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému povolené prečerpanie do výšky limitu 1.400,- Eur. V zmysle bodu 3. predmetnej zmluvy bol žalovaný výrazne upozornený na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu povoleného prečerpania s tým, že prekročenie limitu povoleného prečerpania bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania vo výške 5% ročne z prekročenej časti limitu povoleného prekročenia a prípadne tiež zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania a následné vymáhanie. V zmysle bodu 4. cit. zmluvy sa žalovaný zaviazal vrátiť banke všetky čerpané peňažné prostriedky a zaplatiť poplatky, úroky a ďalšie príslušenstvo. V zmysle bodu 8. žalovaný vyhlásil, že bol informovaný o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom podľa § 37 ods. 2 zákona o bankách, prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy s jej súčasťami: Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní, VOP a Sadzobník.

10. Z bodu 8.1 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 20.05.2014 (ďalej len „VOP“) vyplýva, že banka poskytuje klientom v segmentoch obyvateľia a komerčné subjekty úvery s produktovým označením „Povolené prečerpanie na účte“. Povolené prečerpanie na účte je forma úveru poskytovaného bankou, ktorý umožňuje klientovi nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený v banke. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní vzniká banke záväzok poskytnúť klientovi povolené prečerpanie, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených, a klientovi vzniká záväzok povolené prečerpanie splatiť a zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo. Povolené prečerpanie poskytnuté klientovi, ktorý je spotrebiteľom, je spotrebiteľským úverom.

11. Z bodu 8.8 VOP vyplýva, že z poskytnutých peňažných prostriedkov musí klient platiť úroky. Úroky sa vypočítavajú zo sumy aktuálneho zostatku čerpanej čiastky. Výška úroku sa počíta podľa počtu skutočne uplynutých dní a roka v trvaní 360 dní. Úroky sa platia za obdobie kalendárneho mesiaca vždy v posledný kalendárny deň mesiaca odpísaním splatnej čiastky úrokov z bežného účtu klienta.

12. Z bodu 8.9. VOP vyplýva, že klient musí vrátiť banke všetky čerpané peňažné prostriedky. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky priebežným znižovaním debetného zostatku bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu

0,- Eur. Ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudne účinnosť.

13. Z bodu 8.11 VOP vyplýva, že prekročenie limitu je klient povinný vyrovnať v deň, kedy k prekročeniu došlo. Od nasledujúceho dňa je klient povinný z prekročenej čiastky platiť banke popri riadnych úrokoch aj úrok z omeškania, a to až do času, kedy prekročenie vyrovná.

14. Z úrokových sadzieb produktov účinných od 01.01.2016 vyplýva, že úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu predstavuje 28 % a povolené prečerpanie na účte sa úročí úrokovou sadzbou 19,90 % s úrokom z omeškania 5 %.

15. Podľa ustanovenia § 282 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

16. Súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie vo veci samej na základe rozsudku pre uznanie nároku v časti uplatnenej nároku vo výške 1.400,- Eur a z toho dôvodu súd žalobnému návrhu na základe uznania v časti uplatnenej istiny vo výške 1.400,- Eur vyhovel.

17. Na základe vznesenia námietky premlčania pristúpil súd k skúmaniu premlčania s poukazom na zásadu hospodárnosti konania, ktorá musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní premlčanie nároku vzhľadom na to, že v prípade zistenia premlčania nároku, takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 1. mája 2005, sp. zn. 1 Cdo/148/2004). Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 31.05.2017 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte žalovaného previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Žalovanému vznikla povinnosť do 7 dní debetný zostatok vyrovnať s poukazom na bod 8.9 VOP, teda premlčacia doba začala plynúť dňa 08.06.2017. Na základe skutočnosti, že žaloba bola na súde podaná dňa 23.04.2019, bol nárok žalobcom žalobným návrhom uplatnený včas.

18. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

19. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

20. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

23. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

24. Rámec zmluvy o bežnom účte je daný ustanoveniami Obchodného zákonníka, pričom podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné

podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo s odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

25. Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

26. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

27. Na základe vykonaného dokazovania súd posúdil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter, na základe ktorého žalobca zriadil a viedol v prospech žalovaného bežný účet a následne zmluvou po povolenom prečerpaní na účte bola žalovanému poskytnutá možnosť úverového čerpania do limitu 1.400,- Eur. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré sú vopred dodávateľom určené, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobne špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách výslovne ustanovujúc, že ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností, ktorá je v pomere k jeho plneniu, táto je neplatná. Zmluvu uzatváral žalobca ako dodávateľ, žalovaný ako spotrebiteľ, preto predmetný právny vzťah treba posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

28. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní na účte (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

32. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobcom uplatnený nárok v časti o zaplatenie istiny vo výške 2.753,61 Eur mal súd za to, že bol podaný dôvodne. Zmluvné strany sa dohodli na

povolení prečerpania na osobnom účte, teda mali uzatvorenú zmluvu o poskytovaní služby Povolené prečerpánie na osobnom účte. Žalovaný bol oprávnený prečerpávať finančné prostriedky a dostávať sa do tzv. debetu. Žalobca poukázal na to, že všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy a majiteľ účtu súhlasil s ich dodržiavaním, žalovaný nepreukázal opak a ani nenamietal spôsob uzatvorenia predmetnej zmluvy. V danom prípade došlo k uzatvoreniu písomnej dohody o povolenom prečerpání a pre podmienky povoleného debetu, t.j. prečerpánie na osobnom účte došlo k osobitnej dohode o platení sankčného úroku z prekročenej čiastky pri prečerpání účtu, a preto súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť 2.753,61 Eur, čo predstavuje nezaplatenú časť prečerpania a nezaplatené sankčné poplatky a vyplýva z predložených výpisov z účtu žalovaného za obdobie od 31.12.2009 do uzatvorenia účtu dňa 31.05.2017.

33. Pokiaľ ide o nárok na zaplataenie úroku vo výške 28% ročne zo sumy 2.753,61 Eur, súd v tejto časti žalobný návrh ako nedôvodný zamietol, pretože bolo preukázané, že súdy už vo viacerých svojich rozhodnutiach judikovali neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko a.s. v znení: "Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpání bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpání účtu" (napr. Rozsudok Okresného súdu Prešov vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/90/2015 dňa 14.09.2015). Podrobnému posúdeniu táto zmluvná podmienka bola podrobená v citovanom konaní a bolo právoplatne rozhodnuté, že zmluvná podmienka v tomto znení bola vyhlásená za neprijateľnú, a preto súd poukazuje na ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka.

34. Ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, ktorý je navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore so zákonom, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka súd teda ani nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej podmienky, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná.

35. Podľa § 232 ods. 3, 4 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškania s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

36. Pri úvahe súdu o povolení splátok na splnenie rozsudkom uloženéj povinnosti je potrebné vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, z povahy prejednávanej veci a priznaného nároku, z osobných a majetkových pomerov účastníkov, ale zároveň aj zo zásady úmernosti určených splátok k výške priznanej pohľadávky. Je potrebné zohľadniť nielen dopad na situáciu dlžníka, ale aj veriteľa v tom zmysle, či určením splátok nedôjde k neúmernému zvýhodneniu dlžníka na úkor veriteľa. Súd je povinný stanoviť podmienky splátok a ich zročnosti tak, aby došlo k postupnému splácaniu priznané plnenia v reálnom čase. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok. Ustanovenie § 232 C.s.p. umožňuje súdu určiť dlhšiu než trojdňovú lehotu na plnenie, teda aj určiť mesačné splátky. Pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupne, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti povinného zaplatiť priznané plnenie naraz, a preto súd po posúdení osobných a majetkových pomerov žalovaného (žalovaný je samoziviteľ s maloletými deťmi a nízkym príjmom) povolil žalovanému zaplatiť uloženú povinnosť v primeraných splátkach vo výške 100,-Eur mesačne.

37. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom konaní súd žalobný návrh v celom rozsahu istiny vyhovel, a preto žalobcovi ako strane úspešnej v spore vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p.,

o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.